

Ένας Μοναχός με υγιή λόγο-(Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Σαν σήμερα, την 1η Ιουνίου 2014, στο ταπεινό Επισκοπείο της Ιεράς Μητροπόλεως Καστορίας, στις 4.15, πρωινές ώρες, φτερούγισε για τη Βασιλεία των Ουρανών, μετά από αρκετών μηνών ασθένεια, ο Γέροντας Μωσής ο Αγιορείτης.

Για την Ιερά Μητρόπολη Καστορίας δεν υπήρχε μεγαλύτερη ευλογία από το να διακονήσει τις τελευταίες ημέρες της επίγειας ζωής, σύμφωνα με τη θέλησή του και την επιθυμία του, μια αγιορείτικη μορφή που άφησε ανεξίτηλο το πέρασμά της και από το Άγιον Όρος και από τον ορθόδοξο κόσμο. Όλοι μας γνωρίζουμε τη μεγάλη του προσφορά στο μοναχισμό, αλλά κυρίως την προσφορά του στον παράγοντα άνθρωπο.

Χαρακτηριστικό γνώρισμα του π. Μωυσέως ήταν ο υγιής λόγος. Το κήρυγμά του ήταν λόγος σοφίας, λόγος εν χάριτι, άλατι ηρτημένος, όπως τονίζει ο Απόστολος Παύλος στην προς Κολοσσαείς του επιστολή, λόγος φρονήσεως, λόγος ευχάριστος, λόγος αγαθός προς οικοδομήν του ανθρώπου, λόγος παρακλήσεως, σύμφωνα και πάλι με την προτροπή του Αποστόλου των Εθνών, «παρακαλείτε αλλήλους, παρακαλείτε εαυτούς άχρις ου το σήμερα καλείται..».

Ο π. Μωυσής δέχθηκε πλούσια την παράκληση από τον Θεό, λόγω της μακροχρόνιας ασθενείας του. Έλεγε ο ίδιος «από τότε που κατάλαβα τον εαυτό μου, ένιωσα και την ασθένειά μου». Και ο Γέροντάς του Αιμιλιανός, τού έλεγε «αυτή η ασθένειά σου, θα σε αγιάσει».

Γι' αυτό και ο λόγος του ήταν πάντοτε παρακλητικός και παρηγορητικός προς κάθε άνθρωπο. Είχε υγιή λόγο, διότι πρόσεχε πάντοτε τις πηγές του. Και οι πηγές του ήταν ο καθαρός νους και η καθαρή καρδιά. Αυτά τα δύο φέρνουν στο φως λόγια υγιή.

Ακόμη χρησιμοποιούσε και μια άλλη πηγή που είναι η σιωπή. Έτσι τον δίδαξε ο Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης. Άλλωστε, ο λόγος δυναμώνει από τη σιωπή. Σιωπή όμως, που δε σημαίνει απραξία, αλλά είναι ένας διάλογος της ψυχής με τον ζώντα Λόγο, τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος γράφει χαρακτηριστικά, «ο σιωπής φίλος προσεγγίζει Θεώ, συνομιλεί με τον Θεό και φωτίζεται παρά του Θεού».

Τον Γέροντα τον έχουμε καθημερινά στη σκέψη μας. Τον μνημονεύουμε στη Θεία Λειτουργία. Ζούμε την παρουσία του στο Επισκοπείο, όπως και τότε, τις ημέρες της ασθενείας και του πόνου. Ακούμε τη φωνή του και ιδιαιτέρως οι πατέρες του Επισκοπείου, που τον διηκόνησαν με πολύ πιστότητα, υϊκή αγάπη και σεβασμό. Αυτά τα χέρια των πατέρων δέχθηκαν πολλές ευλογίες από τον Θεό, γιατί ανέπαυσαν έναν άγιο Μοναχό.

Ας είναι αιωνία του η μνήμη και ας μας συνοδεύουν από το Ουράνιο Θυσιαστήριο οι ευχές του και οι προσευχές του.

Πηγή: Ιερά Μητρόπολη Καστορίας